

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/5/2015
Identifikačné číslo spisu:	1712010277
Dátum vydania rozhodnutia:	24.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Libor Duľa
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1712010277.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Libora Duľu a sudcov JUDr. Petra Krajčoviča a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obvineného K. H., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. o dovolaní obvineného K. H. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2 To 111/2012, zo 6. septembra 2012, na neverejnom zasadnutí 24. februára 2015 v Bratislave, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného K. H. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obžalovaného H. ako nedôvodné.

Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 3T/98/2012, zo dňa 29.06.2012 bol obžalovaný K. H. uznaný za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

v Pezinku na P. ulici č. XXX, od bližšie neustáleného času do 28.11.2011 varil opakovane metamfetamín (pervitín) zo surovín, ktoré si k tomu zadovážil vo voľnom predaji a vyrobený metamfetamín sporadicky distribuoval aj tretím osobám, pričom dňa 28.11.2011, pri výkone domovej prehliadky boli u neho zaistené injekčné striekačky so stopami metamfetamínu, plastová fľaša so stopami pseudoefedrínu a paracetamolu s tým, že prítomnosť metamfetamínu bola zistená na elektrickom variči, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti uzneseniu krajského súdu podal dovolanie obvinený podaním obhajcu doručeným okresnému súdu 15. novembra 2013, ktoré však bolo odôvodnené len čiastočne.

Doplnenie dôvodov bolo doručené okresnému súdu až 1. decembra 2014 a takto vcelku bola vec predložená na dovolacie konanie.

V dovolaní sú uplatnené dôvody podľa § 371 písm. b/ Tr. por. (súd rozhodol v nezákonnom zložení), podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. (zásadné porušenie práva na obhajobu), podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. (rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané v súlade so zákonom) a § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (nesprávna právna kvalifikácia činu alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia).

Obsahová podoba konkrétne (§ 374 ods. 1 Tr. por.) uplatnených námietok vyplýva z nasledujúcej časti odôvodnenia, ktorá sa aj s uplatnenými námietkami vysporiadava.

Prokurátor navrhol dovolanie ako zrejme nedôvodné odmietnuť.

Najvyšší súd zistil, že nie je dôvod na odmietnutie dovolania z formálnych dôvodov (§ 382 písm. a/, b/ alebo d/ až f) Tr. por.) Zároveň však zistil, že zrejme nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (v tomto prípade ods. 1 Tr. por.).

Nezákonné zloženie senátu má spočívať v tom, že predseda senátu okresného súdu rozhodoval v tejto veci aj v prípravnom konaní (o domovej prehliadke a väzbe obvineného).

Ako uvádza aj dovolateľ, už v režime Trestného poriadku v znení účinnom pred 1. januárom 2005 (zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) bola úprava diskvalifikujúca sudcu zo súdneho konania vo vzťahu k osobe, u ktorej v prípravnom konaní nariadila domovú prehliadku, vydal príkaz na zatknutie alebo rozhodoval o väzbe, vypustená s účinnosťou od 1. decembra 2003 a nie je súčasťou ani aktuálne účinného Trestného poriadku.

Z toho vyplýva, že taký sudca je povinný rozhodnúť na základe dôkazov, ktoré môžu byť podkladom pre rozhodnutie v súdnom konaní (§ 2 ods. 12 Tr. por.), nezávisle, nestranne a v súlade so zákonom (Čl. 141 ods. 1, Čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky).

A naopak, dotknutý sudca nemôže odmietnuť vo veci rozhodovať, pokiaľ nie sú dané dôvody pre jeho vylúčenie (§ 31 Tr. por.).

Ďalšie odôvodňovanie tejto okolnosti je nadbytočné a uplatnená dovolacia námietka je zrejme nedôvodná.

Zásadné porušenie práva na obhajobu má spočívať v tom, že súd odmietol dôkazné návrhy obvineného, ktoré učinil v súdnom konaní.

Táto problematika je z pohľadu dovolacieho konania (nie konania odvolacieho, kde má zisťovanie skutkového stavu svoju relevanciu) v aktuálnej judikatúre najvyššieho súdu spracovaná v rozhodnutí 7. vydanom v číastke 1/2011 Zbierky stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky.

Príslušné právne vety znejú:

„Právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34

ods. 4 Tr. por.).

Za porušenie práva na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por.

Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinенý v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.“

Procesne (rozhodnutím súdu) podložené zamietnutie dôkazných návrhov obvineného teda nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., k čomu je potrebné dodať už len to, že o odmietnutie dôkazných návrhov (§ 272 ods. 3, § 274 ods. 1 Tr. por.) sa týka súdu prvého stupňa, odvolací súd už o takej otázke (vo vzťahu ku dôkazným návrhom v odvolacom konaní) osobitné rozhodnutie nevydáva.

Dovolacia námietka je teda zrejme nedôvodná.

Rozhodnutie má byť podľa dovolateľa založené (aj) na zákonne nesúladnom dôkaze - na hlavnom pojednávaní prečítanej výpovedi obvineného z prípravného konania z 29. novembra 2011, ku ktorej výpovedi obvinený namietal, že sa priznal k trestnej činnosti, pretože mu na polícii povedali, že bude prepustený zo zadržania domov.

Už súd prvého stupňa sa touto v konaní uplatnenou námietkou zaoberal a poukázal na okolnosť, že ide o púhe tvrdenie obvineného o donucovaní k výpovedi, ktoré je neverohodné aj v tej súvislosti, že na výpovedi o varení pervitínu obvinený zotrval i pri ďalšom výsluchu v prípravnom konaní 6. marca 2012 za prítomnosti svojho obhajcu, počas výkonu väzby, keď teda prepustenie zo zadržania bolo neaktuálne.

Ide o evidentne účelové tvrdenie obvineného a uplatnená námietka je zrejme nedôvodná.

Nesprávna právna kvalifikácia - tu dovolateľ namietal otázku subjektu a objektívnej stránky trestného činu s právnou kvalifikáciou podľa § 172 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., čo dokladá dôkazným rozborom so závermi, že nebolo dokázané, že spáchal žalovaný čin. Od toho potom odvádza i nesprávnosť použitej právnej kvalifikácie.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však odvolací súd nemôže skúmať a meniť.

V judikatúre najvyššieho súdu sa už chronicky zdôrazňuje, že úlohou dovolacieho konania (okrem prípadu uvedeného v § 371 ods. 3 Tr. por.), nie je skúmanie skutkového stavu, keďže to zákon výslovne zakazuje. Od (tvrdeného) nesprávne zisteného skutkového stavu nemožno odvodiť nesprávnosť právnej kvalifikácie, tá sa pri dovolacom prieskume môže týkať len porovnania skutku (skutkovej vety) a použitej právnej kvalifikácie.

V prejednávanej veci použitá právna kvalifikácia zodpovedá zistenému skutkovému stavu (jej podstatou je výroba psychotropnej látky, a to konkrétne varením metamfetamínu - pervitínu).

Uplatnená námietka je zrejme nedôvodná.

Nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia:

Nezistenie poľahčujúcej okolnosti predchádzajúceho vedenia riadneho života pred spáchaním činu v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zák. - zistenie podkladu pre zohľadnenie poľahčujúcich aj priťažujúcich okolností je otázkou skutkovou, s ktorou sa súd (ako vyplýva z vyššie uvedeného) v dovolacom konaní nezaobera . Kvalifikačne však platí, že pokiaľ súd zistil predchádzajúce nedávne odsúdenie (z roku 2010), ktoré má povahu druhovo špeciálnej recidívy (drogový trestný čin - prečin podľa § 171 ods. 2 Tr. zák.), nepochybne nejde o prípad vedenia riadneho života.

S tým súvisí i ďalšia uplatnená námietka, že predchádzajúce odsúdenie nemalo byť braté do úvahy ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., keďže išlo o odsúdenie spojené s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody.

Táto námietka je rovnako zrejme nedôvodná, keďže u predchádzajúceho odsúdenia nenastali v dobe rozhodovania súdu účinky jeho zahľadania. Okolnosť neprihliadnutia na predchádzajúce odsúdenie vzhľadom na jeho povahu, v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák. je možnosťou, nie povinnosťou súdu, pričom vzhľadom na druhovú recidívu nie je využitie takej možnosti evidentne dôvodné.

Na základe uvedených okolností najvyšší súd dovolanie odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por., a to na neverejnom zasadnutí nariadenom podľa § 381 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.